

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА**I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:**

1. Датум и орган који је именовао комисију:

25.02.2026. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен:

3.

др Марта Дедај, доктор педагошких наука, професор струковних студија за педагошку групу предмета, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

др Дејан Савичевић, професор струковних студија, методика физичког васпитања, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

Љиљана Шарковић, Стручни сарадник -педагог у ПУ „Пчелица“, Сремска Митровица

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Драгана, Слободан, Секулић

2. Датум рођења, општина, Република:

08.12.1978., Сремска Митровица, Република Србија

3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм:

Струковни мастер васпитач, 2024.

III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:**ПРОСТОР ВРТИЋА У ФУНКЦИЈИ ИГРЕ И УЧЕЊА У РЕАЛНОМ ПРОГРАМУ****IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:**

Навести структуру и кратак садржај завршног рада, начин приказивања резултата, прилоге (ако их рад садржи), укупан број страница и сл.

Мастер рад кандидата Драгане Секулић је обима 73 стране. Рад има 38 графикана, 7 табела, фотографија, Литературу (16), Прилог. Текст завршног мастер рада је подељен на следећа поглавља:

УВОД, ТЕОРИЈСКИ ДЕО, 1. ИГРА КАО ОСНОВА ДЕЧЈЕГ РАЗВОЈА И УЧЕЊА 2. РАЗВОЈ СХВАТАЊА ПРОСТОРА У ПРЕДШКОЛСКОМ ВАСПИТАЊУ, 3. Преглед досадашњих истраживања и отворена истраживачка питања 4. МЕТОДОЛОШКИ ДЕО, 5. РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА, 6. ДИСКУСИЈА, 7. ПРОМЕНЕ У ПРАКСИ, ЛИТЕРАТУРА, ПРИЛОЗИ.

У теоријском делу рада разматрају се игра и простор као кључни чиниоци развоја и учења деце предшколског узраста, са посебним освртом на савремена педагошка схватања. Игра се сагледава као природан контекст учења који подстиче когнитивни, социјални, емоционални и моторички развој детета, кроз теорије Пијажеа, Виготског и Брунера. Посебна пажња посвећена је симболичкој игри и концепту зоне наредног развоја. Други део анализира трансформацију схватања физичког простора, од традиционално статичне и контролисане средине ка савременом флексибилном окружењу које подстиче истраживање и самосталност. Истиче се концепт простора као „трећег васпитача“ у Ређо Емилија приступу, као и савремени курикулум „Године узлета“. Рад наглашава значај доступности материјала, партиципације деце и улогу васпитача као ко-конструктора учења. На крају се указује на простор као динамичан педагошки ресурс који директно утиче на квалитет игре, учења и целокупног развоја детета у савременом контексту предшколског образовања, уз нагласак на рефлексивну праксу васпитача и организацију подстицајног окружења у раном развоју. У раду су приказана значајнија истраживања која се баве улогом физичког окружења у предшколском васпитању. Посебна пажња усмерена је на утицај простора на игру, учење и развој детета, као и на савремена педагошка полазишта Ређо Емилија приступа и концепције „Године узлета“.

Истраживање је имало за циљ да анализира повезаност између карактеристика простора у предшколској установи и квалитета децје игре и учења, као и перцепције васпитача, родитеља и деце. Сprovedено је као примењено, дескриптивно и претежно квалитативно истраживање, уз елементе квантитативног и акционог приступа. Узорак су чинила деца, васпитачи и родитељи из девет група вртића „Бубамара“ Сремске Митровице. Примењене су технике посматрања, анкетирања и интервјуисања. Резултати су обрађени квалитативно и квантитативно и усмерени су на унапређење праксе.

Резултати истраживања показали су значајну улогу простора вртића у подстицању децје игре, учења и развоја у оквиру реалног програма „Године узлета“. Подаци добијени од родитеља, васпитача и деце указују да простор представља важан ресурс за истраживање, комуникацију и сарадњу. Родитељи су у већини проценили да простор позитивно утиче на развој деце, али су истакли потребу за бољим информисањем о начину његове организације. Васпитачи су препознали простор као „трећег васпитача“, али су навели ограничења у опремљености и флексибилности. Анализа децје игре показала је доминацију симболичке и конструктивне игре, док је истраживачка игра мање заступљена и често краткотрајна. Деца су истакла значај слободног избора активности, сарадње и приступа разноврсним материјалима, као и жељу за чешћим променама простора. Уочено је да иницијатива деце није увек довољно развијена и често зависи од подстицаја одраслих. Резултати су у складу са концепцијом „Године узлета“ и указују на потребу даљег унапређивања простора ради веће самосталности и активног учешћа деце.

Након анализе резултата истраживања приступило се унапређивању простора у складу са програмом „Године узлета“. Уочено је да су материјали били недовољно доступни, а просторне целине нејасно дефинисане, што је ограничавало самосталност деце. Кроз хоризонтални дијалог васпитача договорено је повећање доступности материјала, уклањање врата са ормара и јаснија организација простора. Формиране су нове целине за игру, конструисање и истраживање. Простор је постао подстицајнији и усклађен са концептом „трећег васпитача“, што је допринело квалитетнијем учењу и развоју деце.

У поглављу Литература представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада. Комисија закључује да је

литература адекватног обима, и одговара проблематици која је разматрана у мастер раду.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ МАСТЕР РАДА:

Навести да ли је завршни рад урађен у складу са образложењем наведеним у пријави теме, да ли садржи све битне елементе, посебно истаћи у чему је стручни допринос завршног рада, издвојити недостатке (ако их рад има)

Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Полазећи од савремених теоријских оквира предшколског васпитања и образовања, истраживање је разматрало повезаност између карактеристика физичког окружења у предшколској установи и квалитета деље игре и учења, као и перцепције кључних актера – васпитача, родитеља и деце – у контексту реалног програма „Године узлета“. Добијени резултати указују да физичко окружење представља значајан педагошки ресурс који утиче на самосталност деце, њихову иницијативу, квалитет социјалних интеракција и трајање и сложеност игре, али и да постоје одређене неусклађености између програмских полазишта и постојеће праксе. Анализа перцепција васпитача показала је висок степен професионалне свести о значају простора као „трећег васпитача“, док су родитељи наглашавали његов значај кроз видљиве ефекте на добробит и развој детета. Перспектива деце указала је на доминантну функционалну и доживљајну димензију простора, уз ограничено, али постојеће учешће у његовом обликовању. Истовремено је уочено да ограничена доступност материјала и недовољно флексибилна организација простора могу редуковати иницијативу деце и сузити спектар истраживачких и креативних активности. На основу налаза истраживања реализована је интервенција у васпитној пракси која је обухватила реорганизацију физичког окружења. Уведене су отворене полице, повећана је доступност и транспарентност материјала, а простор је структуриран у јасно дефинисане, функционалне целине које подржавају различите облике игре и учења. На тај начин створено је окружење које је у већој мери усклађено са принципима реалног програма и концептом детета као активног учесника у сопственом учењу. Евалуација реализованих промена показала је повећање учесталости самосталног избора активности, продужено трајање игре, интензивирање сарадничких односа међу децом и развој веће одговорности према простору. Васпитачи су истакли унапређење флексибилности педагошког деловања и боље праћење интересовања деце. Стручни допринос мастер рада огледа се у интеграцији теоријских полазишта савремених педагошких приступа са емпиријски заснованом анализом праксе и њеном трансформацијом. Посебан допринос представља операционализација концепта простора као „трећег васпитача“ кроз конкретне, применљиве интервенције у организацији физичког окружења, као и демонстрација начина на који рефлексивна пракса може довести до одрживих промена у васпитно-образовном контексту. Практичне промене реализоване у оквиру истраживања показују да и релативно једноставне интервенције у структури простора могу значајно унапредити квалитет педагошке праксе. На тај начин рад доприноси развоју разумевања простора као динамичне, педагошки конституисане категорије, која се континуирано обликује кроз интеракцију деце, васпитача и породице.

VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- **да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана**
- **да се завршни рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или**
- **да се завршни рад одбија**

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, проф.

Др Дејан Савичевић, проф.

Љиљана Шарковић